

Dagsins tekstur

Úr bókinu Kirkjurnar í Færoyum

Langa fríggjadag

Henda heilaga lesturin skrifar Jesaja profetur, 53. kap.

Hvør trúði tí, sum okkum varð boðað, og hvørjum varð armur Harrans opinberaður?

Hann rann upp eins og kvistur fyrri ásjón hans og sum rútarstok úr turrari jörð. Hann var hvørki fagur ella glæsiligur, so at tað kundi vera hugaligt hjá okkum at líta, og ikki ásyntiligur, so at vit kundu hava hugnað í honum.

Vanvirdur var hann, skýggjaður av fólki, harmamaður, royndur í sjúkdómum, líkur manni, sum tey krógva andlit sítt fyrri, vanvirdur, og vit mettu hann fyrri einki; men tó, – várit sjúkdómur vóru tað, sum hann bar, og várar kvalir, sum hann legði á seg; vit hildu hann revsaðan, slignan av Guði og gjørdan neyðarsligan.

Men hann varð særður vára synda vegna og sundurbrotin vára misgerða vegna; okkum til friðar kom revsingin niður á hann, og av sárum hans fingur vit heilsabót. Allir vit viltust sum seyðir, hildu hvør sína leið; men Harrin læt koma niður á hann ta skuld, sum lá á okkum øllum. Hann varð nívdur, men stillisliga bar hann tað, og hann læt ikki upp munn sín eins og lamb, ið verður leitt at verða dripið, eins og seyður, ið er tigandi, tá ið teir royta hann; hann læt ikki upp munn sín. Frá trongd og dómi varð hann burtur tiki; men hvør av samtidarmonnum hans hugsaði um tað, tá ið hann varð ryktur burtur úr landi teirra livandi, at hann fyrri synda sakir fólks míns varð raktur?

Millum gudleysa teir góvu honum grøv, legstað hjá ríku*), og tó at hann ongan órætt hevði gjørt, og svik ikki vóru í munni hans. Men Harranum hugaði at ráma hann við sjúku; tá ið sál hans hevði framborið sektaroffur, skuldi hann fáa avkom at síggja, líva langa ævi, og Harrans vilja við hans hond verða framdur. Fyri sálarmøði sína skal hann fáa tað at síggja og verða mettaður. Tá ið hann verður kendur, skal hann, hin rættvísi tænarar mín, gera mangar rættvísar, hann, sum bar misgerðir teirra. Tí gevi eg honum mangar í lut, og hann skal fáa máttugar sum herfong, fyrri tað at hann tømði sál sína til deyða og varð taldur millum misgerðarmanna, – hann, sum bar syndina hjá mongum og bað fyrri misgerðarmonnum.

*) ella: hjá ilgerðarmonnum

Dagsins tekstur

Úr bókinu Kirkjurnar í Færoyum

Páskadag

Kollekt. Latum okkum øll biðja:

Harra, vár Guð, himmalski faðir. Vær tøkum sær fyrri stóru náði og miskunn tína, at tú hevur givið upp son tín fyrri syndir okkara og reist hann upp frá deyðum, okkum til æviga rættvísi. Vær biðjum teg: gev okkum heilaga anda tín, sum kann leiða og stýra okkum eftir vilja tínum og av náði varðveita okkum í sannari og livandi trúgv, varða okkum frá øllum syndum og eftir hetta lív vekja okkum upp til hitt æviga lívið fyrri elskuliga son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Sálmaskaldið skrifar, 118. sálmur, 19. v. og út.

Latid upp fyrri mær rættvísiportur, at eg kann fara inn og Harranum lova! Hetta er Harrans portur, rættvísir her ganga inn! Eg tær lovi, tí at tú meg bønhyrdi, og tú mær til frelsu ert vorðin! Steinurin, ið smiðirnir vrakaðu, er vorðin hornasteinur. Frá Harranum hetta er komið, tað er undurfult í várum eygum. Hetta er dagurin, ið Harrin hevur gjørt, latum okkum fegnast og gleðast á honum! Áh, Harri, gev tú tá frelsu! Áh, Harri, lat tað tá eydnast! Vælsignaður veri hann, sum kemur í Harrans navn! Frá Harrans húsi vit tykkum vælsigna. Harrin er Guð, og hann gjørdi tað ljóst fyrri okkum! Sláid ring við greinum, og dansið at altarsins hornum! Guð mín ert tú, eg vil tær lova. Guð mín, eg vil tær lovfæra! Harranum lovið, tí at góður hann er, tí at miskunn hans varir um ævir!

Epistulin skrifar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum, 1. kap. 3.–9. v.

Lovaður veri Guð og faðir várs Harra Jesus Krists, sum eftir miklu miskunn síni hevur endurført okkum til livandi vónar fyrri uppreisn Jesu Krists frá deyðum, til ein óforgongiligan og óspilliligan og ófölnandi arv, sum er goymdur í himlunum til tykkara, – tí sum við Guðs kraft verða varðveittir við trúnni til ta frelsu, sum er liðug at verða opinberað í teirri síðstu tíðini, sum tit skulu fegnast um, tó at tit nú eina skamma stund, um so skal vera, kenna harm í mongum ymsum royndum, fyrri at tykkara roynda trúgv, sum er nógv dýrmætari enn hit forgongiliga gullið, sum tó verður roynt í eldi, má verða funnin til lovs og dýrdar og heiðurs í opinbering Jesu Krists, hann, sum tit ikki hava sæð, men tó elska, hann, sum tit, tó at tit ikki nú hava hann fyrri eygum tykkara, tó trúgva á, skulu fegnast um við ósigligari og dýrmætari gleði, tá ið tit náa málinum fyrri trúgv tykkara, frelsu sálanna.

Hetta heilaga evangelið skrifar Matteus evangelistur, 28. kap. 1.–8. v.

Men eftir hvíldagin, tá ið tók at lýsa av fyrsta degi í vikuni, komu Maria Magdalena og hin Maria út at hyggja eftir grøvini. Og sí, tá varð landskjálvti mikil, tí at eingil Harrans kom niður av himli og steig fram og velti steinin frá og setti seg á hann. Men útsjón hansara var sum snarljós, og klæði hansara hvít sum sonn. Men vaktarmenninir skulvu av ræðslu fyrri honum og vórðu sum deyðir. Men eingilin tók til máls og segði við kvinnurnar: »Tí mega ikki ræðast! Tí at eg veit, at tað er eftir Jesusi, hinum krossfesta, tit leita. Hann er ikki her, tí at hann er risin upp, sum hann hevur sagt. Komið higar og síggið staðin, har sum Harrin lá! Og skundið tykkum og farið og síggið lærusveinum hansara: »Hann er risin upp frá deyðum; og sí, hann fer undan tykkum til Galileu; har skulu tit síggja hann! Sí, eg havi sagt tykkum tað.« Og tær fóru í skundi burtur frá grøvini við ótta og miklari gleði, og tær runnu at bera lærusveinum hansara boð um hetta.

Dagsins tekstur

Úr bókinu Kirkjurnar í Færoyum

Annan páskadag

Kollekt. Latum okkum øll biðja:

Harra, vár Guð, himmalski faðir! Tú, sum opinberaði son tín fyrri teimum báðum lærusveinum, sum fóru til Emmaus, vær biðjum teg, at tú við orði tínum og heilaga anda tínum eisini vilt upplýsa hjørtu okkara, so at vit kunnu verða fóst og áhaldandi í trúnni og halda fast við orð títt, brúka tað hugaliga og fegin tala um tað, og soleiðis gjøgnum alla trongd og neyð okkara ganga leið okkara á enda og saman við øllum hinum útvaldu tínum finnst heima hjá tær fyrri elskuliga son tín, Jesus Krist, váran harra, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Epistulin skrifar Paulus ápostul í fyrra brævi sínum til Korintmanna, 15. kap. 12.–20. v.

Men tá ið nú verður prædikað, at Kristus er risin upp frá deyðum, hvussu kunnu ta summir tykkara millum siga, at uppreisn av deyðum er ikki til? Men er uppreisn av deyðum ikki til, tá er Kristus ikki heldur risin upp; men er Kristus ikki risin upp, tá er prædika okkara fáfongd, tá er eisini trúgv okkara fáfongd. Men vit koma tá eisini at roynast sum lygivitni um Guð, av tí at vit hava vitnað móti Guði, at hann reisti upp Krist, sum hann ikki hevur reist upp, so framt sum deyð ikki rísa upp. Tí at rísa ikki deyð upp, tá er Kristus heldur ikki risin upp; men er Kristus ikki risin upp, á er trúgv tykkara til einkis, tá eru tit enn í syndum tykkara, og tá eru eisini tey glatað, sum sovnað eru burtur í Kristi. Er tað bert í hesum lívi, at vit hava sett vón okkara til Krists, tá eru vit tey syndarligastu av øllum menniskjum. Men nú er Kristus risin upp frá deyðum sum frumgróðurin av teimum, sum sovnað eru burtur.

Hetta heilaga evangelið skrifar Jóhannes evangelistur, 20. kap. 1.–18. v.

Men fyrsta dagin í vikuni kemur Maria Magdalena tðliga á morgni, meðan tað enn er myrkt, til grøvina, og hon sær, at steinin er tiki burtur frá grøvini. Hon fer tá rennandi og kemur til Símu Pætur og til hin lærusveinin, hann sum Jesus elskaði, og sigur við teir: »Teir hava tikið Harran úr grøvini, og vit vita ikki, hvar teir hava lagt hann.« Tá fór Pætur út og hin lærusveininur, og tey komu til grøvina. Men teir runnu báðir saman, og hin lærusveininur rann undan, skjótari enn Pætur, og kom fyrr at grøvini. Og tá ið hann kagði inn, sá hann línklæðin ligga har, men fór tó ikki inn. Tá kemur eisini Símun Pætur, sum fylgdi aftan á honum, og hann gekk inn í grøvina; hann sá línklæðin ligga har og sveittadúkin, sum hann hevði havt um høvðið, sá hann liggia, ikki saman við línklæðunum, men samanballað á einum staði fyrri seg sjálvan. Tá fór nú eisini hin lærusveininur inn, sum fyrr var komin til grøvina, og hann sá og trúði. Tí at enn høvdu teir ikki skilt skriftina, at hann átti at rísa upp frá deyðum. Lærusveinarnir fóru tá heim aftur til sín sjálvs. Men Maria stóð uttanfyri við grøvina og græt. Sum hon nú græt, kagði hon inn í grøvina, og hon sær tveir einglar í hvítum klæðum sita har, annan við høvðalagið og annan við fótalagið, har sum Jesu likam hevði liggið. Og teir siga við hana: »Kvinna, hvi grætst tú?« Hon sigur við teir: »Tí at teir hava tikið harra mín, og eg veit ikki, hvar teir hava lagt hann.« Tá ið hon hevði sagt hetta, vendi hon sær við, og hon sær Jesus standa har, og hon visti ikki, at tað var Jesus. Jesus sigur við hana: »Kvinna, hvi grætst tú? Hvørjum leitar tú eftir?« Hon hugsaði, at hetta mundi vera urtagarósmáðurin, og sigur við hann: »Harri, hevur tú borið hann burtur, tá sig mær, hvar tú hevur lagt hann, og eg skal taka hann.« Jesus sigur við hana: »Maria!« Hon vendir sær á og sigur við hann á hebráiskum: »Rabbuni!« (tað merkir: meistari). Jesus sigur við hana: »Nem ikki við meg; tí at eg eri enn ikki farin upp til faðirin; men far til brøður mínar og sig teimum: Eg fari upp til faðirs míns og faðirs tykkara, til Guðs míns og Guðs tykkara.« Maria Magdalena kemur og boðar lærusveinum: »Eg havi sæð Harran!« og at hann hevði sagt henni hetta.

1. & 2. páskadag verður

FRAMSÝNING av MODELLBÁTUR, -SKIPUM & -SLUPPUM

í NSÍ-húsinum í ÍTRÓTTARHØLLINI í Runavík frá kl. 14–20

Atgongd kr. 20

NSÍ

Í DAG hava allar deildir okkara

OPIÐ frá kl. 10–19.00

Rúsdrekkasøla Landsins

Til sølu

20' konteynari, frystiboks 600 l og kaloriefera/hitablasari – til sølu.

Tlf. 17759